

ת"פ 40534/07/19 - מדינת ישראל נגד שמעון חלפון

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 40534-07-19 מדינת ישראל נ' חלפון
בפני כבוד השופט עמית מיכלס

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון חלפון

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד נתיאה פיצ'חזה

הנאשם טען לעצמו

הכרעת דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום האוחז חמישה אישומים, בגדרם מיוחסות לו עבירות של **הפרת צו פיקוח** (ריבוי עבירות), לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו - 2006 (להלן: חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין או החוק), **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (הלן: חוק העונשין) ו**הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

בהמשך תוקן כתב האישום לצורך הוספת מספר עדי תביעה, ומבלי ששנו עובדות כתב האישום המקורי.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום המתוקן, אולם הדיונים הראשונים בתיק הוקדשו לסוגיית הסדרת ייצוגו. לנאשם מונה תחילה סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית, אותו ביקש להחליף, וזו הייתה בקשתו גם בנוגע לסנגור שני ושלישי שמונו לו בהמשך. בסופו של יום, ולאחר שהוברר שלנאשם היסטוריה ארוכה של החלפת סנגורים, הטלת דופי והכפשות של סנגורים שמונו לו, והצבת תנאים לייצוגו שלא היו מקובלים על הסנגוריה הציבורית, נעניתי לבקשת הסנגוריה הציבורית ופטרתי אותה מלייצג את הנאשם. נוסף על כך מצאתי לדחות את בקשת הנאשם למנות לו סנגור

פרטי במימון ציבורי (החלטה מיום 29.7.2020). במצב דברים זה ובאופן חריג ייצג הנאשם את עצמו במהלך ההליך כולו, עובדה שהובילה מטבע הדברים להאטה משמעותית בקצב הדיון ולסרבול ההליך, בהינתן הצורך לשמוע את כל עדי התביעה. עיכוב נוסף נבע מעצירת הדיונים אין-ספור פעמים, על מנת לוודא שהנאשם מבין את השלבים השונים בהליך, לכווננו בשאלות ובטיעונים רלוונטיים ולדאוג שזכויותיו הדיוניות יישמרו. תיק החקירה ופרוטוקולי הדיונים צולמו עבור הנאשם מספר רב של פעמים, בין אם על ידי המאשימה ובין אם על ידי מזכירות בית המשפט, זאת בסבלנות אין קץ, ובשים לב לטענותיו שחזרו ונשנו כי איבד את החומרים שצולמו לו בפעם הקודמת. בסופו של יום הסתיים הליך ההוכחות וכעת הגיעה שעת ההכרעה.

כתב האישום

3. ביום 26.10.2016, במסגרת ת"פ 65535-12-14 הוטל על הנאשם, עברייני מין מורשע, צו פיקוח זמני מכוח חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, אשר ביום 21.10.2018 הפך לצו קבוע למשך ארבע שנים, שמנינם מיום 26.10.2016.

בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, צוין שיחידת הפיקוח על עברייני מין מופקדת, באמצעות קציני הפיקוח, על יישום החלטות בתי המשפט על פי החוק. קשר רציף ושיתוף פעולה של המפוקח עם יחידת הפיקוח באמצעות קציני הפיקוח, הם תנאים בסיסיים והכרחיים למימוש ומילוי תפקיד קצין הפיקוח לצורך פיקוח ובדיקה אפקטיבית באם המפוקח עומד בתנאי צו הפיקוח. כחלק מהתנאים המגבילים, הן בצו הפיקוח הזמני והן בצו הפיקוח הקבוע, נדרש הנאשם לשיתוף פעולה עם קצין הפיקוח ולקיים מפגשים עמו במועדים ובתדירות שייקבע קצין הפיקוח מעת לעת. נוסף על כך נאסר על הנאשם לעבוד בעבודה המאפשרת קשר עם קטינים וקרבה אליהם.

על פי הנטען, הנאשם לא השלים עם התנאים המגבילים, הפר באופן עקבי ובמספר רב של פעמים את תנאי הפיקוח בכך שנמנע במכוון מלעמוד בקשר עם קציני הפיקוח, התחמק ולא שיתף עמם פעולה, ובכך הכשיל ופגע ביכולת קציני הפיקוח לוודא את קיום התנאים המגבילים שנקבעו בצו הפיקוח. עוד נטען שהנאשם תקף קצין פיקוח והפר תנאים נוספים.

4. בהמשך אעמוד על פרטי כל אחד מהאישומים בכתב האישום המתוקן, אנתח את הראיות הרלוונטיות שהוצגו על ידי המאשימה ביחס לתשובת הנאשם ואציג את הכרעתי בקשר לכל אחד מהם. ואולם תחילה מצאתי להתייחס לגרסת הנאשם ולטענותיו שהיו "מוטיב חוזר" הן לאורך חקירותיו והן במהלך עדותו בבית המשפט, אשר רלוונטיות לכלל האישומים.

תמצית ראיות התביעה ועיקרי גרסת הנאשם

5. להלן אסקור את טענות הנאשם, שעלו כחוט השני בחקירותיו במשטרה ובבית המשפט:

הנאשם הכחיש שהפר את צו הפיקוח, טען שאין לו קצין פיקוח אחד וכי בשל היותו דר רחוב הנע ונד ברחבי

הארץ, הוא נמצא בקשר עם קציני מבחן שונים בכל עיר. כפי שיפורט בהמשך, טענה זו נסתרה על ידי קציני הפיקוח, לרבות אלו שהנאשם טען שעמד עמם בקשר.

לטענת הנאשם הוא אינו מחויב להיות בקשר עם קציני הפיקוח בתדירות שנקבעה על ידם, כיוון שהמחוקק קבע שהמפגשים עמם יתקיימו "מעת לעת" מבלי לפרט את תדירותם. בחלק מחקירותיו אף הגדיל הנאשם עשות וטען כי הוא זה שאמור לקבוע את תדירות המפגשים.

הנאשם הפנה חיצונית ביקורת נוספים כנגד ההליך הפלילי בו הורשע בעבר, בעקבותיו הוצא בהמשך צו הפיקוח מושא כתב האישום הנוכחי, וטען שלא עשה דבר המצדיק פיקוח.

הנאשם טען כי יחידת צור מתנכלת לו, מפרה את סודיות צו הפיקוח וכי הוא נרדף על ידה. בפרט הפנה הנאשם את חיצונית ביקורתו נגד קצין הפיקוח קובי עיני (להלן: עיני), שלדבריו "ניסה לתפור לו תיק אונס". כבר עתה ייאמר שמדובר בטענה חסרת כל יסוד שנטענה בעלמא, ומבלי שהובא לצורך ביסוסה ולו בדל ראיה.

6. ראיות התביעה מושתתות בעיקרן על עדויותיהם של קציני הפיקוח, אשר כבר עתה ניתן לומר שהעידו בצורה קוהרנטית, מקצועית, עניינית ולא מתלהמת, חרף העובדה שהנאשם "העסיק" אותם בשנים האחרונות לא מעט. עדויותיהם של קציני הפיקוח התיישבו אחת עם השנייה, כמו גם עם ראיות חיצוניות שהוגשו. כך למשל, עלה שעל אף הפרות רבות של צו הפיקוח מצד הנאשם, נעשו מספר ניסיונות להסביר לו ולשכנעו לשתף עמם פעולה, באופן שיביא להפסקת "מעגל הקסמים" של ניתוק קשר - הגשת תלונה - מעצרו של הנאשם בגין ההפרה וחוזר חלילה. נוסף על כך, קציני הפיקוח הגישו תלונות על הפרת צו הפיקוח רק לאחר שהנאשם לא יצר עמם קשר במשך תקופה, ורק לאחר שניסיונות לאיתורו כשלו. לאור האמור, מצאתי את קציני הפיקוח עדים מהימנים ואמינים, שעל יסוד דבריהם ניתן לבסס ממצאי עובדה בקשר לאישומים השונים שיפורטו בהמשך.

7. לעומת זאת, תשובות הנאשם היו מתחכמות, פתלתולות, חמקמקות ומניפולטיביות. יש לציין שעל אף שעל פי רוב לא נעזר הנאשם בדפים כתובים במהלך המשפט, ניכר היה שהוא זכר היטב את העובדות המתוארות באירועים השונים, לעתים לפרטי פרטים ובאופן מעורר השתאות, לרבות תאריכים או סדר כרונולוגי של אירועים, מקומות ושמות של קציני פיקוח (שאת חלקם אף זימן כעדי הגנה). את האירועים השונים השכיל הנאשם להציג מזווית הראייה שלו, תוך שתיאר את האופן בו חווה את המפגש עם קציני הפיקוח או את ניסיונותיהם ליצור עמו קשר, גם אם מפעם לפעם בחר שלא להתמודד עם שאלות קשות שהופנו אליו. כיוון שהנאשם ייצג את עצמו, הרי שגרסתו לאירועים השונים ניתנה במשולב הן במסגרת הצגת השאלות לעדי התביעה, הן במסגרת פרשת ההגנה והן בשלב הסיכומים. בסופו של יום מצאתי לאמץ, כאמור, את עדויות קציני הפיקוח לצורך ביסוס ממצאי עובדה, לאחר שמצאתי שיש להעדיף באופן מובהק על פני עדות הנאשם.

אישום ראשון

העובדות

8. על פי עובדות האישום הראשון, מיום 26.10.2016 ועובר ליום 15.12.2016 נמנע הנאשם מלעמוד בקשר עם קציני הפיקוח וסירב לשתף עמם פעולה. בעקבות כך זומן הנאשם ליחידת הפיקוח, ובמהלך ראיון שנערך לו ביום 15.12.2016 הובהרה לו החובה לשתף פעולה עם קצין הפיקוח ולעמוד עמו בקשר. באותו מעמד מסר הנאשם שהוא מתגורר בבית חב"ד בתל אביב.

בהמשך, מיום 29.5.2018 שב הנאשם ונמנע מלשתף פעולה עם קציני הפיקוח ואף ניתק עמם קשר, בין היתר בכך שלא התקשר לקציני הפיקוח ונמנע מלענות לשיחות טלפוניות מהם.

ביום 13.6.2018 אותר הנאשם בירושלים וזומן ליחידת הפיקוח ברמלה, אולם נמנע מלהגיע. ביום המחרת אותר הנאשם בירושלים בשנית, זומן ליום 17.6.2018 ליחידת הפיקוח ברמלה, אולם גם הפעם נמנע מלהגיע.

ביום 21.9.2018 נעצר הנאשם על ידי משטרת ישראל בשל הימנעותו משיתוף פעולה ויצירת קשר עם יחידת הפיקוח. למחרת שוחרר הנאשם, תוך שהובהרה לו חובתו לשמור על קשר עם יחידת הפיקוח. לאחר מספר ימים, בשיחת טלפון, נמסר לנאשם שמו של קצין הפיקוח עמו הוא אמור להיות בקשר.

ביום 21.10.2018, במעמד מתן צו הפיקוח הקבוע, הודע לנאשם כי קצין הפיקוח עיני הוא קצין הפיקוח שלו, ואף נמסרו לו פרטים ליצירת קשר עמו. יום למחרת, ב-22.10.2018, בתל אביב, במהלך פעילות יזומה של יחידת הפיקוח, פגש עיני בנאשם ושאל אותו מדוע לא יצר עמו קשר, והנאשם השיב בכזב כי אין ברשותו טלפון. משביקש עיני מהנאשם להתלוות אליו לתחנת המשטרה כדי לברר את טענתו, ברח הנאשם מהמקום, אולם נעצר בהמשך על ידי המשטרה, שהוזעקה למקום על ידי עיני.

מענה הנאשם לאישום

9. הנאשם טען כי לא נמנע מלשתף פעולה עם קציני הפיקוח, וכתמיכה לטענתו הפנה לכך שהתייצב לראיון ביום 15.12.2016, וכן לעובדה שעד חודש מאי 2018 לא הוגשה נגדו תלונה על הפרת תנאי הפיקוח, ללמדך שעד אותו מועד "היה פרפקט", כלשונו. לטענת הנאשם הוא לא שיקר כשמסר שהתגורר בשעתו בבית חב"ד. לדבריו, לראיון שהתקיים ביום 15.12.2016 הצטרפה אליו עו"ד בשמה נקב "כדי שתחזה בעיניה כיצד יחידת צור מאיימת על מפוקחים לחתום על מסמכים...", אולם כניסתה לתחנה לא הותרה. אשר להתנהלות בתחנה, טען הנאשם שקצין הפיקוח צחי קרדיאן איים עליו וצעק עליו שהוא צריך לחתום על מסמכים נוספים, פרט למסמכים עליהם הורה בית המשפט, אולם הנאשם הבהיר להם שהוא אינו מוסיף עליהם מאומה. לדבריו, קרדיאן תקף אותו "בבוקסים" וכי ברשותו תיעוד של דם שניגר משפתיו. עוד טען שקרדיאן נתן לו ללכת מתוך תקווה שבדרך זו יימנע מלהתלונן נגדו, אולם על אף האמור הנאשם התלונן נגדו.

הנאשם הוסיף כי קציני הפיקוח הפרו את סודיות הפיקוח כשמסרו לבית חב"ד שהוא עברין מין, ומשנודע הדבר

לבית חב"ד, הוא סולק מהמקום. הנאשם הכחיש שלא היה בקשר עם קציני הפיקוח החל מיום 29.5.2018 או שהתחמק מהם, והכחיש שלא התייצב ליחידת הפיקוח ברמלה כל אימת שנתבקש. לדבריו, הוא פגש בקציני פיקוח אחרים (ולא בעיני), כפי שהעיד עיני. עוד טען הנאשם שבהינתן שלא ביצע עבירות מין בתקופה הרלוונטית, לא הייתה לו כל סיבה להתחמק מקשר עם קציני הפיקוח.

הנאשם אישר שביום 21.9.2018 נעצר, ולא הכחיש שעם שחרורו נמסר לו שמו של קצין הפיקוח עמו עליו להיות בקשר. הנאשם לא הכחיש כי נפגש עם קצין הפיקוח עיני ביום 22.10.2018, אולם טען שבניגוד לנאמר, צלצל פעמים רבות לקציני הפיקוח. עוד מסר הנאשם שהוא אינו זוכר שטען שלא יצר קשר עם קציני הפיקוח משום שאין בידיו טלפון נייד, הגם שטען כי אין כל חובה בחוק לפיה עליו להחזיק בטלפון נייד. הנאשם הכחיש כי משנתבקש להתלוות לקצין הפיקוח עיני לתחנת המשטרה על מנת לברר את טענתו כי אין בידיו טלפון נייד, ברח מהמקום, כשלטענתו לא הייתה לו כל סיבה לברוח.

10. הנאשם טען שהודיע "לאחד מקציני הפיקוח" שבכוונתו להגיע לדין בוועדת חוקה חוק ומשפט בנושא "הרחבת סמכויות מעצר" שהתקיים ביום 23.10.2018 וכי מעצרו ביום 22.10.2018 נועד לסכל הגעתו לדין. כבר עתה ייאמר שלטענה זו אין רגליים, שכן לא הוצג טעם מבורר מדוע יבקשו קציני הפיקוח למנוע מהנאשם את השתתפותו דווקא בדין המדובר. למותר לציין שהטענה לא הוכחה, הנאשם לא ציין למי מקציני הפיקוח הודיע על אודות הדין, וממילא לא זימנו לעדות.

דין - אישום 1

11. לעניין תדירות הקשר מול יחידת הפיקוח וקציני הפיקוח - לטענת הנאשם, לא היה מחויב להיות בקשר עם קציני הפיקוח בהתאם ללוחות הזמנים שהכתיבו לו, בהינתן שהחוק קובע חובת יצירת קשר "מעת לעת" ואינו מפרש מושג זה. לא זו אף זו, בחקירותיו טען הנאשם שתדירות הקשר אמורה להיקבע על ידו ולא על ידי קצין הפיקוח. דין הטענה להידחות.

סעיף 10 לחוק קובע חובת פיקוח ומעקב על עבריין מין במטרה להגן על הציבור ולמנוע הישנות עבירות מין "במידה הנדרשת על מנת למלא מטרה זו". בהתאם, קובע סעיף 13 לחוק כי ככל שהוציא בית המשפט צו פיקוח יקבעו בצו, בין היתר, "חובת קיום מפגשים עם קצין פיקוח, במועדים ובתדירות שיקבע קצין הפיקוח מעת לעת" וכן "חובת שיתוף פעולה עם קצין פיקוח..." (סעיפים 13(א)(2) ו-13(3) לחוק). הנה כי כן, בהתאם להוראות החוק, שיקול הדעת בקביעת תדירות הקשר עם עבריין המין נתון לקצין הפיקוח. פרשנות זו אומצה על ידי בית המשפט העליון שקבע שאין להגביל את המפגשים עם המפוקח במסגרת צו הפיקוח אלא להותיר זאת לקצין הפיקוח המכיר הן את המקרה בגינו הוצא הצו והן את המפוקח, כאשר אחד הטעמים לכך הוא ש"הגבלת המפגשים לפרקי זמן קצובים ויודעים מראש עלולה לפגוע ביעילות ובאפקטיביות של המפגשים ולגרוע מן התכלית המרסנת והמתריעה שהם נועדו להגשים" [בש"פ 8054/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (9.12.2014)].

12. בכל הנוגע לתקופה שבין 26.10.2016 ועד 15.12.2016 העיד קצין הפיקוח קרדיאן, שהיה בתקופה

הרלוונטית קצין הפיקוח של הנאשם, כי לנוכח מסוכנותו הגבוהה של הנאשם נקבע שעליו ליצור עמו קשר באופן יומיומי, גם אם אין ברשותו טלפון נייד, וכי עליו לעדכן בכל יום מה מעשיו והיכן הוא לן. כן העיד קרדיאן שהוסברה לנאשם חובת שיתוף הפעולה מצדו. חרף האמור, לא שיתף הנאשם פעולה ובהתאם זומן לראיון אזהרה. לדברי קרדיאן תחילה סרב הנאשם להתייצב לראיון, ורק כאשר הובהר לו שהוא חשוף לתלונה, התייצב ביום 15.12.2016 למה שכונה "ראיון הבהרה" (ת/1). במסגרת הראיון הסביר קרדיאן לנאשם את חשיבות שיתוף הפעולה שלו עם קצין הפיקוח וחובתו לדווח היכן הוא לן כל יום. לדברי קרדיאן, הנאשם שב וטען שהוא חף מפשע ושאינו אמור להיות תחת פיקוח, אולם אישר שהבין את התנאים שנקבעו ובלית ברירה ישתף פעולה. דברי קרדיאן נתמכים ב-ת/1, בו נרשמה התייחסות הנאשם לדברים שנאמרו לו בראיון: "מסר כי מבין, מתקשה לקבל אך מבין כי אין לו ברירה". חרף האמור, לא עמד הנאשם בהתחייבותו (עמ' 43-41). עוד מסר קרדיאן שהתיק שנפתח נגדו ביח"ס נסגר (עמ' 44, ש' 14-12).

13. אשר לתקופה שבין 29.5.2018 ועד 22.10.2018, העיד קצין הפיקוח עיני, ששימש קצין הפיקוח של הנאשם באותה תקופה. עיני העיד בעדותו הראשית שמלאכת הפיקוח על הנאשם הועברה אליו מקצין פיקוח נאור יפת, בנוכחות הנאשם. לדברי עיני, הגם שנעשו מצדו ניסיונות "להתחבר" אל הנאשם על מנת שישתף עמו פעולה, מלכתחילה אופיין הקשר עמו בקשיים. הנאשם הרבה לא לענות לטלפונים ונהג לעדכן בדיעבד היכן שהה. אלא שהחל מחודש מאי 2018 הקשר עם הנאשם התדרדר אף יותר, עד שנותק לחלוטין. עיני אישר שבחודש מאי 2018 הגיש נגד הנאשם תלונה בחשד למעשה אונס, זאת בעקבות שיחת טלפון שקיבל מבעל הבית של הנאשם באותה תקופה, שבמהלכה נשמעה אישה שהאשימה את הנאשם בכך שאנס אותה. לאחר שפנה לממונים עליו, התבקש עיני להגיש תלונה במשטרה בעניין. לדברי עיני, מאז הגשת התלונה ניתק עמו הנאשם את הקשר, והוא פגש בנאשם רק בבתי מעצר ובדיונים בבתי משפט, אליהם הגיע במטרה לפגוש אותו, כאשר במהלך המפגשים הטיח בו הנאשם פעם אחר פעם שהוא אינו מעוניין לשמוע אותו או לדבר אתו כיוון ש"ניסה לתפור לו תיק על אונס". לאחר שעניי הסביר לנאשם כי פעל בהתאם להוראות ממוניו, טען הנאשם שייצור עמו קשר, אולם לא עשה כן (עמ' 46-45).

14. לטענת הנאשם, לא היה ביכולתו לשמור על קשר עם עיני מן הטעם שהטלפון הנייד שלו הוחזק באותו זמן בידי המשטרה, וכפי שאמר במהלך עדותו של עיני: "זה היה אייפון, טלפון מאוד יקר. מה אני אקנה כל פעם טלפון חדש? אני אומר שלקחו לי את זה וידעתם שהטלפון שלי שם, מה אתה רוצה שאני אעשה...". (עמ' 65, ש' 30-29). טענה זו יש לדחות ממספר טעמים. האחד, הטלפון הוחזק בידי המשטרה לתקופה מוגבלת בלבד, בוודאי שלא לאורך כל התקופה בה היה תחת פיקוחו של עיני. השני, בפני הנאשם עמדו אפשרויות נוספות ליצירת קשר עם קצין הפיקוח, כגון קיום שיחה מטלפון ציבורי, הסתייעות בתחנת משטרה קרובה, התייצבות ביחידת הפיקוח, הסתייעות בטלפון של מכר. הנאשם לא ניצל אף לא אחת מדרכים אלו והעדיף "להיעלם", בניגוד לתנאי הפיקוח. כאן המקום להפנות לדברי הנאשם עצמו במסגרת חקירתו מיום 22.10.2018, אז הודה: "אם הייתי רוצה ליצור איתו קשר (עם קצין הפיקוח עיני - ע.מ.) הייתי יוצר, עובדה שהייתי יוצר איתו קשר גם שלא היה לי טלפון" (ת/27 ש' 75). הגם שמדובר בטענה עובדתית שהוכחה כבלתי נכונה, שכן הנאשם לא נהג ליצור קשר עם קצין הפיקוח עיני, הרי שהנאשם עצמו הודה שאילו היה רוצה ליצור קשר, יכול היה לעשות כן גם ללא מכשיר טלפון נייד. עוד יוער כי גם בתקופות בהן החזיק הנאשם בטלפון נייד, לא הרבה ליצור קשר עם מפקחיו.

15. עוד יצוין שטענת הנאשם ביחס לעובדה שמכשיר האיפון שנתפס ברשותו היה יקר וכי לא מצופה ממנו לקנות חדש, סותרת את דבריו במשטרה בחקירתו מיום 22.10.2018, שם טען שהמכשיר שנתפס אינו שייך לו, אלא לחבר.

תשובות הנאשם בקשר למקורו של הטלפון היו מתחמקות ומתחכמות. כך טען הנאשם שהוא אינו זוכר את שמו של החבר ומתי קיבל אותו לידי, לא זכר את מספר הטלפון, ולבסוף ציין שאינו מוכן למסור את שמו של החבר (ת/27 ש' 48-69).

16. הנאשם טען, הן בחקירותיו במשטרה (ת/13 ו- ת/27 ש' 38) והן בבית המשפט, שקצין הפיקוח עיני לא היה המפקח שלו, וכי הוא לא היה מחויב ליצור קשר דווקא עמו מן הטעם שבאותה תקופה היה דר רחוב והסתובב בכל הארץ, ועל כן בכל מקום בו שהה יצר קשר עם קצין פיקוח מקומי (עמ' 203, ש' 6-8). לדברי עיני, קצין פיקוח ראשי אמנם נעזר לעיתים בקצינים משניים, אולם ככל שנוצר קשר מצד מפקח עם קצין משני, יוצר קצין הפיקוח המשני קשר עם הקצין הראשי ומודיע לו שהמפקח יצר עמו קשר (עמ' 47, ש' 25). על שיטת פעולה זו העידו גם קציני הפיקוח נאור יפת ושלומי עזרא (עמ' 109, ש' 16-20; עמ' 140, ש' 1-3). לאור האמור, שלל עיני את טענת הנאשם, ומסר שלא הודע לו על ידי קציני פיקוח אחרים כי הנאשם עמד עמם בקשר. דברי עיני מתיישבים אף עם עדויותיהם של אותם "קציני פיקוח אחרים" עמם טען הנאשם שעמד בקשר, שי ללוש ואלדד מוכתר.

קצין הפיקוח ללוש העיד מטעם ההגנה. בעדותו סיפר שביום 13.6.2018 פגשו קציני פיקוח מקומיים בירושלים בנאשם, הודיעו לו על כך מיד, והוא הנחה אותם להורות לנאשם להגיע ליחידת הפיקוח ברמלה (עמ' 47, ש' 26). עדויותיהם של קציני הפיקוח שפגשו בנאשם בירושלים לא נגבו. בחקירתו הראשית נשאל ללוש אם במהלך תקופת הפיקוח של קצין הפיקוח עיני, הוא פגש בנאשם בירושלים והלה השיב שהוא "כמעט בטוח" שהיה מפגש כזה. חוסר הביטחון של ללוש בתשובתו זו מעלה את האפשרות לכך שללוש התייחס בדבריו למפגש שהתרחש במועד אחר. מכל מקום, דובר במפגש שהתקיים לאחר שללוש נדרש לאתר את הנאשם ולא מפגש שנערך ביוזמת הנאשם כפי שטען. בעדותו סיפר ללוש שהוא נדרש מספר פעמים לאתר את הנאשם בשל העובדה שלא היה לו מקום מגורים קבוע, אולם לא ציין שהנאשם יצר עמו קשר מיוזמתו (עמ' 254, ש' 29- עמ' 255, ש' 10).

קצין הפיקוח אלדד מוכתר העיד אף הוא כעד הגנה, אולם דומה שעדותו אינה רלוונטית מן הטעם שהתקופה בה פיקח על הנאשם קדמה לתקופה בה פיקח עליו עיני (עמ' 237, ש' 18). לצד זאת, חיזק מוכתר את ראיות התביעה כאשר העיד שגם בתקופתו הנאשם לא שיתף פעולה כנדרש ממנו והיה נוהג להיעלם (עמ' 237, ש' 2-8; עמ' 239, ש' 21-23).

17. בחקירתו הנגדית טען הנאשם שבתקופת הפיקוח של קצין הפיקוח עיני, הוא יצר קשר גם עם קצין הפיקוח יצחק דהן. ואולם, טענה זו נסתרה על ידי דהן עצמו. לדבריו, במהלך תקופה זו פגש בנאשם פעם אחת בלבד, וגם זאת כאשר הנאשם שהה במעצר, ומעולם לא התרחש מפגש ביוזמת הנאשם. עוד הוסיף שפגש בנאשם במסגרת העברת הפיקוח ממנו לקצין הפיקוח שלומי עזרא, אך זאת לאחר תקופת הפיקוח של עיני. מהאמור עולה שממילא תקופת הפיקוח עליה העיד אינה רלוונטית למיוחס לנאשם באישום זה (עמ' 122, ש' 19-23; עמ' 125, ש' 14-18).

18. עוד אפנה לגרסת הנאשם בחקירתו מיום 8.11.2018 (ת/13), לפיה אין לו מפקח ישיר, ללמדנו שהנאשם לא קיבל על עצמו את מרותו של קצין הפיקוח עיני. הנאשם ציין שיצר קשר עם מי שכינה "המפקח הראשי" ביחידת צור - גיל חמו, המשמש בפועל כקרימינולוג היחידה (שם, ש' 22-29). מפלט התקשרויות שהגישה המאשימה עולה שהנאשם יצר אמנם קשר עם חמו, אולם מדובר בהתקשרות אחת ויחידה ביום 25.6.2018 (הוגש ביום 16.7.2021 באמצעות נט

המשפט ולא סומן). ברי כי יצירת קשר עם הקרימינולוג אינה מהווה "שמירה על קשר ושיתוף פעולה" כנדרש בצו הפיקוח, בפרט כאשר מדובר בשיחה אחת ולא בקשר קבוע ונמשך.

19. מעדותו של עיני, שניתנה לאחר שזכרוננו רוענן תוך הפנייה לתלונה שהגיש מיום 18.6.2018, עולה אם כן שהנאשם אותר בירושלים בימים 13.6.2018 ו-14.6.2018, זומן ליחידת הפיקוח ברמלה, אולם לא התייצב. עיון בהודעת הנאשם מיום 3.1.2019 מעלה כי משנתבקש לאשר שלא התייצב ליחידת הפיקוח ברמלה במועדים אלו, לאחר שאותר בירושלים, השיב הנאשם שאינו יכול להגיע "לשום מקום" עקב חסרון כס, כי הוא מתנייד בטרמפים "ובטרמפים אי אפשר להתחייב לשום דבר" (ת/32 ש' 23-28). מהאמור עולה שהנאשם לא הכחיש את העובדה שלא התייצב, אלא טען שלא היה לאל ידו לעשות כן. מדובר בגרסה מתחמקת ומחוכמת שנועדה לספק לנאשם תירוץ להפרת צו הפיקוח. גם אם הנאשם התקשה להגיע ליחידה בפעם הראשונה שזומן, הרי שיכול היה להגיע בפעם השנייה, ומכל מקום ברי שהיה באפשרותו ליצור קשר עם קצין הפיקוח בדרך אחרת ולהודיע לו שהוא מתקשה להגיע. הנאשם, כאמור, בחר שלא להתייצב ולא להודיע על כך לאיש.

20. כאמור, בחקירתו הנגדית אישר הנאשם שהוא נעצר ביום 21.9.2018 ולא הכחיש שעם שחרורו נמסר לו שמו של קצין הפיקוח עמו היה עליו להיות בקשר. חרף האמור, העיד עיני שהחל מיום הגשת התלונה ב-18.6.2018 ועד תום תקופת הפיקוח עליו, לא יצר עמו הנאשם קשר בשום שלב (עמ' 47 ש' 29; עמ' 48 ש' 10-18). משהובהרה לו פעם נוספת חובתו לשמור על קשר עם קצין הפיקוח בחקירה שנערכה לו לאחר מעצרו (ת/16), בחר הנאשם לשמור על זכות השתיקה.

21. ביום 21.10.2018 הוחלט שצו הפיקוח ייהפך קבוע, זאת לתקופה של 4 שנים שמנינם החל מיום 26.10.2016 (ת/34). במסגרת ההחלטה נדרש הנאשם, בין היתר, לשתף פעולה עם קצין הפיקוח ולהיפגש עמו במועדים ובתדירות כפי שיקבע קצין הפיקוח. פרטי קצין הפיקוח עיני נמסרו לנאשם במעמד הדיון (שם; עמ' 228, ש' 5). בעדותו סיפר עיני שלאחר מתן ההחלטה, הצמידה היחידה לנאשם מעקב עד ליום המחרת - 22.10.2018, ובמהלך פעילות בשטח עלה חשש שהנאשם נפגש עם קטין בניגוד לתנאי צו הפיקוח. בשלב מסוים ניגש עיני אל הנאשם ותשאל אותו ביחס למפגש עם מי שנחזה להיות קטין. לדברי עיני, לאחר שהובהר לו כי אין מדובר בקטין, הוא שאל את הנאשם מדוע אינו יוצר עמו קשר, אז טען הנאשם כי אין בידו טלפון נייד. עיני השיב לנאשם שהוא יודע שהנאשם מחזיק בטלפון נייד ושהוא אף צולם בעבר כשהטלפון בידו. בנסיבות אלו ביקש עיני מהנאשם להתלוות אליו לתחנת המשטרה. בשלב זה החל הנאשם לרוץ, ניסה לעלות על מונית, נכנס למתחם דיזנגוף סנטר, שם נעצר על ידי כוחות משטרה שהוקפצו למקום (עמ' 48, ש' 20 - עמ' 49 ש' 6). תימוכין לעדותו של עיני ביחס לבריחת הנאשם באירוע ניתן למצוא בדוח הפעולה ת/28 שערך השוטרת אלמוג שטרית שהוזעקה למקום. שטרית אף העידה שעל אף שצעקה לנאשם לעצור, הוא המשיך ללכת (עמ' 112, ש' 21-24).

22. נשוב ונזכיר שבחקירתו הנגדית הכחיש הנאשם שאמר לעיני שאין בידו טלפון נייד. ואולם, בחקירתו מיום 22.10.2018, מיד לאחר שנעצר על ידי המשטרה, משנשאל מדוע אמר זאת לעיני ולאחר שהוטח בו כי נצפה וצולם כשהוא משתמש בטלפון סלולארי (ת/2), השיב הנאשם כי אינו זוכר שאמר שאין לו טלפון וכי מדובר בטלפון של חברו, הגם שלא היה מוכן לנקוב בשם החבר (ת/27, ש' 47-69). גרסה זו, בה רב הנסתר על הגלוי, היא גרסה מתחמקת שאינה משדרת אמון, בפרט בשים לב לעובדה שגם אם אכן היה מדובר בטלפון של חבר, הייתה לנאשם אפשרות ליצור

באמצעותו קשר עם קצין הפיקוח, דבר שלא נעשה. אל מול גרסתו הבעייתית של הנאשם, ניצבה עדותו של עיני, שמעבר להיגיון הפנימי שלה, היא נתמכה בעדויות נוספות. בנסיבות אלו מצאתי להעדיף את עדותו של עיני על פני עדות הנאשם.

23. נוכח כל האמור אני קובע שעובדות האישום הראשון הוכחו במלואן.

אישום שני

העובדות

24. על פי עובדות האישום השני, החל מיום 24.10.2018 עת הגיע הנאשם לקחת את חפציו מתחנת משטרת ראשון לציון ועד ליום 8.11.2018 המשיך הנאשם להימנע מלשתף פעולה עם קציני הפיקוח וליצור עמם קשר. בד בבד, ביום 28.10.2018 בשיחת טלפון עם הנאשם הובהרה לו פעם נוספת החובה להיות בקשר עם קצין הפיקוח עיני, אולם הוא השיב כי אינו מוכן לדבר עמו.

מענה הנאשם לאישום

25. גם בהקשר של אישום זה, שב הנאשם על טענותיו כי יצר קשר עם קציני פיקוח שונים ולא רק עם קצין הפיקוח עיני; כי יחידת צור ניסתה להפלילו באונס; כי פרצו לביתו וזרקו את מטלטליו לרחוב ומאז הוא דר רחוב.

דיון - אישום 2

26. עיני העיד כי ביום 24.10.2018 הגיע לתחנת המשטרה על מנת לפגוש בנאשם שהגיע לאסוף את חפציו, שם שוחח עמו וניסה לשכנעו לשתף עמו פעולה. במעמד זה מסר הנאשם לעיני את מספר הטלפון שלו והבטיח שישתף עמו פעולה, אולם לאחר מכן ניתק את הטלפון ולא היה זמין (עמ' 50, ש' 24-31; ת/3 - הודעתו של עיני מיום 31.10.2018, ש' 1-5). עיני לא זכר את שיחת הטלפון שצוינה באישום זה, במהלכה הביע הנאשם התנגדות לשתף עמו פעולה, ולפיכך הופנה להודעתו ת/3, שהוגשה בהסכמה. ב-ת/3 תיאר עיני כיצד ביום 28.10.2018 שוחח עם הנאשם ביחד עם הקרימינולוג גיל חמו, אז טען הנאשם בפניו מר חמו שהוא אינו מוכן לדבר עם עיני או להיפגש עמו, ומאז נעלמו עקבותיו (שם, ש' 5-7). בחקירתו הראשית הבהיר עיני כי ההודעה נמסרה מספר ימים לאחר המקרה, כשפרטי האירוע היו טריים בזיכרונו, אישר את אמיתות תוכנה, והבהיר שכיום הוא זוכר את פרטי המקרה במעורפל (עמ' 51, ש' 10-25).

27. מנגד, טענת הנאשם לפיה עמד בקשר עם קציני פיקוח אחרים לא הוכחה, ובעניין זה לא נותר אלא להפנות לדברי עיני שפורטו באישום הראשון, שהרי עסקינן בתקופה בה היה הנאשם נתון תחת פיקוחו. יתר טענות הנאשם הן טענות כלליות שאינן קשורות בהכרח לאישום זה.

28. הנה כי כן, הוכחו גם עובדות האישום השני.

אישום שלישי

העובדות

29. על פי עובדות האישום השלישי, החל מיום 21.11.2018, עת שוחרר הנאשם ממעצר, ועד ליום 30.12.2018 המשיך הנאשם להפר את צו הפיקוח בכך שנמנע מליצור קשר ולשתף פעולה עם קציני הפיקוח. הנאשם התחמק מקציני הפיקוח, בין היתר בדרך של מסירת כתובות מגורים כוזבות ובכך הכשיל את איתורו על ידי קציני הפיקוח. ביום 30.12.2018 אותר הנאשם לבסוף בירושלים ונעצר. למחרת, במהלך חקירתו, נמסרו לנאשם פרטי קצין פיקוח אחר והובהרה לו פעם נוספת חובת שיתוף הפעולה ושמירה על קשר עם היחידה ועם קציני הפיקוח.

ביום 7.2.2019 התקשר קצין הפיקוח שלומי עזרא (להלן: עזרא) וביקש לדעת היכן נמצא הנאשם אך הנאשם סרב לומר לו. בהמשך ניתק הנאשם קשר עם קצין הפיקוח עד ליום 17.2.2019 וחזר אליו רק לאחר שהלה השאיר לו הודעות אצל אחותו של הנאשם. הנאשם סירב להגיע ליחידת הפיקוח בראשון לציון ודרש שקצין הפיקוח יגיע אליו לירושלים. קצין פיקוח אחר אכן הגיע ונפגש עם הנאשם, שהתחייב בפניו להגיע לעזרא למחרת היום. הנאשם לא עמד בהתחייבותו וניתק שוב את הקשר עם יחידת הפיקוח.

ביום 25.2.2019 הגיע עזרא לתחנת משטרת ראשון לציון על מנת לפגוש בנאשם, שהגיע למקום כדי לקחת את הטלפון הנייד שלו. בראותו את קצין הפיקוח צעק לעברו הנאשם: "אני לא בפיקוח לא עצרו אותי אכלת זין". בהמשך הוסיף ואמר הנאשם כי מבחינתו צו הפיקוח לא תקף והוא יראה את קצין הפיקוח פעם ב-4 שנים ושאינו מוכן לדבר איתו.

באותו יום (התאריך תוקן על ידי המאשימה) נעצר הנאשם על ידי משטרת ישראל וביום 27.2.2019 שוחרר בתנאים, בהם נקבע בין היתר שעליו ליצור קשר עם קצין הפיקוח בהתאם להנחיות יחידת הפיקוח. במהלך הדיון הצהיר הנאשם באמצעות סגורו כי הוא מתגורר ברחוב אליזבט 6 בתל אביב, אולם לאחר מספר ימים התברר שאין בכתובת זו כל מבנה. הנאשם לא היה במקום ולא ניתן היה להשיגו באמצעי הקשר שמסר בעת שחרורו או באמצעות הערב שנקבע כחלק מתנאי שחרורו.

מענה הנאשם לאישום

30. בפעם זו הטיל הנאשם את האחריות לאיתורו על קציני הפיקוח, וטען ש"יש להם אפשרות לדעת היכן הוא נמצא אלא שהם "עושים הצגה". כן הוסיף "אין לי ענין לטשטש את העקבות שלי... הם רוצים שיעלו מסוק, רחפן. מה שהם רוצים. אני לא מנעתי שום מעקב". ביחס לסירובו להתייצב למפגש עם עזרא טען הנאשם "אני לא יודע שסירבתי, אין אדם שאפילו יכול לתעד את זה", אך מיד הוסיף "כל אדם היה מקבל פחד שנמצא במקום סגור ותוקפים אותו. יש לי הצדקה אם תקפו אותי במקום הזה".

הנאשם אישר שאכן הגיע לתחנת המשטרה לאסוף את הטלפון הנייד שלו ביום 25.2.2019. ביחס להתנהלותו במפגש עם קצין הפיקוח עזרא, טען שהמתין לו יום שלם שיגיע לפגוש אותו במשטרה, כאשר בסופו של יום היה זה עזרא שהחליט "לפוצץ את הפגישה" ולעצור אותו. בשלב זה שב והטיח הנאשם האשמות נגד יחידת צור על כך שהם מתנכלים למפוקחים ומסתירים זאת מבית המשפט, ואף הלן על התנהלות הפרקליטות שאינה "ניטרלית" לטעמו.

בתשובה לשאלת בית המשפט אם אמר לעזרא את הדברים המפורטים בכתב האישום, השיב שאינו זוכר. משנשאל ספציפית אם אמר לקצין הפיקוח שצו הפיקוח אינו תקף ושיראה אותו כל 4 שנים, השיב הנאשם שאינו רואה רלוונטיות לכך ואינו זוכר, אולם מיד לאחר מכן שב על הטענה לפיה המחוקק לא קבע בחוק את תדירות המפגשים עם קצין הפיקוח ולא בכדי.

אשר לסעיף המתייחס למסירת כתובת מוטעית טען הנאשם "אני מכיר את תל אביב לא לפי כתובות אלא לפי איך שאני מגיע לשם..." והוסיף שמדובר ביחידה לקליטת דרי רחוב, שייתכן שלא רצה להטריד את אב הבית של המקום שכן הגיע למקום בשעת לילה, אך אם קצין הפיקוח היה "מסתכל על ספסלים היה רואה אותי".

דיון - אישום 3

31. קצין הפיקוח יצחק דהן, אשר שימש כקצין הפיקוח של הנאשם החל מסיום תקופת הפיקוח של הקצין עיני, העיד כי החל מיום 22.11.2018 ועד ליום 30.12.2018 אבד הקשר עם הנאשם ופעולות שנעשו לאיתורו, כשלו (עמ' 121, ש' 8-2 ו-13-20). המאשימה ביקשה להבהיר כי העברת מלאכת הפיקוח מקצין הפיקוח עיני לקצין הפיקוח דהן לא בוצעה בנוכחות הנאשם כמקובל, כיוון שהלה ניתק קשר עם יחידת הפיקוח, ואולם, משלא יצר קשר עם מי מקציני הפיקוח או עם יחידת הפיקוח, הרי שהפר בתקופה זו את תנאי הצו. עמדה זו מקובלת עליי. אילו היה הנאשם יוצר קשר עם קצין הפיקוח עיני, הגם שסיים את תפקידו, ולחילופין עם יחידת הפיקוח או עם כל קצין פיקוח אחר, ברי שהיה מיועד כי מלאכת הפיקוח הועברה לקצין אחר ועל היעדר הידיעה אין לו להלן אלא על עצמו. למעלה מן הצורך אזכיר שצו הפיקוח מחייב את הנאשם להיות בקשר עם קצין פיקוח, זאת מבלי לנקוב בשמו של קצין פיקוח ספציפי.

דהן הוסיף ואמר שגם לאחר שהגיש תלונה נגד הנאשם בגין הפרת צו הפיקוח, שאף הובילה למעצרו של הנאשם ביום 30.12.2018, הנאשם לא יצר עמו קשר (עמ' 122, ש' 24-29), זאת למרות שבהחלטת השחרור הורה בית המשפט לנאשם ליצור קשר עם קצין הפיקוח דהן (ת/29, ש' 17). יתרה מכך, בעת חקירתו במשטרה ביום 3.1.2019 בגין התלונה לעיל (ת/32), ציין הנאשם שהוא "משתף פעולה ומקווה שיזרמו מים חדשים עם מר איציק המפקח החדש". בהמשך לכך, אף חתם הנאשם על כתב הערובה לשחרורו (ת/33), בו נכלל התנאי של "קיום תנאי השחרור של בימ"ש וקיום צו הפיקוח וקשר עם המפקח". ואולם, הנאשם לא עמד בהתחייבויותיו אלו והמשיך שלא לשתף פעולה עם קציני הפיקוח.

32. קציני הפיקוח דהן ועזרא העידו כי מלאכת הפיקוח הועברה מקצין הפיקוח דהן לקצין הפיקוח עזרא, בנוכחות שניהם והנאשם, תוך שהוסבר לנאשם שקצין הפיקוח עזרא הוא קצין הפיקוח החדש שלו (עמ' 122, ש' 11-12; עמ' 139, ש' 16-22). על פי עדותו של עזרא, הנאשם התבקש ליצור עמו קשר אחת לשבוע לנוכח הצהרתו כי אין לו מקום

מגורים קבוע, והתחייב לשתף עמו פעולה (עמ' 139, ש' 23-26). עזרא הוסיף שביום 7.2.2019 יצר קשר עם הנאשם, אולם הנאשם סירב למסור לו היכן הוא נמצא ואף סירב להתייצב בתחנת המשטרה בראשון לציון, לאחר שטען שיעגל לתחנה ב-10.2.2019. מאז ועד ליום 17.2.2019 לא יצר הנאשם קשר ולא ענה לטלפונים, עד שעזרא נאלץ לשלוח הודעות לאחותו של הנאשם בימים 16.2.2019 ו- 18.2.2019 (ת/35).

33. לדברי עזרא בשיחת הטלפון מיום 17.2.2019 סירב הנאשם להיפגש עמו בטענה שהוא נמצא בירושלים ולפיכך ביקש עזרא מקצין הפיקוח ללוש לאתר את הנאשם בירושלים. באותו מעמד טען עזרא כי ללוש ביקש מהנאשם להתייצב למחרת במשרדי יחידת הפיקוח ברמלה, אולם הנאשם לא עשה כן (עמ' 148, ש' 22-26; עמ' 149, ש' 4-1). ללוש אישר את גרסת עזרא. נוסף על כך אישר ללוש את הערת החוקרת הודיה רחל לרין שנרשמה במהלך חקירת הנאשם מיום 10.4.2019 (ת/22, ש' 84-81), לפיה: "לאחר שיחה עם ק' פיקוח ללוש בנייד... אומר שהוא עצמו התקשר לחשוד לפני כשבועיים והסביר לו שהוא מחויב להתייצב מול קצין הפיקוח שלו, שלומי עזרא. עוד קיים איתו פגישה לפני כחודש וחצי בירושלים ושם הם סיכמו שהוא יוצר קשר עם קצין הפיקוח שלו שלומי על פי הגזרה שלו אך זה סירב. מתחמק מלהגיע למפגשים ולהיות מפוקח כפי שהוחלט עפ"י צו בימ"ש" (עמ' 253, ש' 19-7).

34. נוכח המשך חוסר שיתוף הפעולה מצד הנאשם, הגיע עזרא ביום 25.2.2019 לתחנת המשטרה בראשון לציון לפגוש בנאשם ולנסות לרתום אותו לשתף עמו פעולה, לאחר שהודע לו כי הנאשם הגיע לאסוף את הטלפון הנייד שלו. עזרא תיאר את התנגדות הנאשם לפגוש אותו, לשוחח עמו או להיפגש עמו ביחידת הפיקוח או במקום חלופי. עוד תיאר כיצד הנאשם התנער מכך שהוא מפוקח, אמר לעזרא בפתח הפגישה: "אני לא בפיקוח אתה לא המפקח שלי אין לי קצין פיקוח אני לא צריך להיות בפיקוח יחידת הפיקוח עוברת על החוק", ואף קלל אותו במלים קשות, שחלקן פורטו בכתב האישום. בנוגע לתדירות יצירת הקשר ציין עזרא שהנאשם הודיע לו שהוא זה שיקבע את הפרשנות של "מעת לעת", וכי מבחינתו "גם כל ארבע שנים" עונה על הגדרה זו (עמ' 142, ש' 21 - עמ' 143 כולל).

35. בבוקר הדין הודיע עזרא לב"כ המאשימה כי במהלך קריאת החומר לקראת עדותו נזכר שצילם במכשיר הטלפון הנייד שלו את האירוע. ב"כ המאשימה הודיעה על כך לבית המשפט, אולם הנאשם סירב להגיש את הסרטון ואף לצפות בו, גם לאחר שהוסבר לו שיתכן שיש בסרטון מידע שיכול לסייע בידו וכי הסירוב להגשתו עלול להיזקק לחובתו. בנסיבות אלו לא הוגש הסרטון. תמיכה לעדותו של עזרא ניתן למצוא גם בחקירת הנאשם מיום 25.2.2019 שהתבצעה על ידי החוקר אורן יעקב (ת/30, ש' 15), במהלכה ציין החוקר יעקב שראה שהנאשם יצא מהחדר "בסערה" ורצה לעזוב את התחנה, בעקבות המפגש עם קצין הפיקוח עזרא, ושהנאשם מסר שהוא לא מסתדר איתו. החוקר יעקב אישר את הדברים בחקירתו הנגדית בבית המשפט (עמ' 118, ש' 28-21). בהיותו לא מיוצג, ובשים לב לשלב המאוחר בו נחשף הסרטון, לא אזקוף לחובת הנאשם את סירובו להגישו. אולם, גם בלעדי הסרטון, די בראיות שהובאו כדי לקבל תמונת מצב על אודות שהתרחש במקום, לאמץ את גרסתו של עזרא ולדחות את גרסת הנאשם.

36. עזרא העיד כי לאחר המפגש בתחנת המשטרה הוגשה נגד הנאשם תלונה בגין הפרת צו הפיקוח, בעקבותיה נעצר עוד באותו היום. מפרוטוקול הדין שנערך עולה שהנאשם מסר כי הוא מתגורר ברחוב אליזבט ברגר 6 בתל אביב (ת/36, ש' 17-16). למחרת, במהלך דיון נוסף שהתקיים, הודיע נציג המדינה כי קצין הפיקוח יצר עמו קשר ומסר שמדובר בכתובת "גגון", שהנאשם אינו מוכר בה ולא היה בה בשנה האחרונה. במעמד זה אישר הנאשם שאין לו כתובת מגורים קבועה (ת/37, ש' 13-12 וש' 24-26). עזרא אישר שבבדיקה שערך הסתבר שאכן מדובר בכתובת פיקטיבית

(עמ' 150, ש' 23-29). הנה כי כן, הוכח שהנאשם מסר ביודעין במהלך הדיון בבית המשפט כתובת לא נכונה במטרה לסכל את אפשרות הפיקוח עליו.

37. בהערת אגב אציין שמפלט ההתקשרויות בין הנאשם לקציני הפיקוח השונים, עולה שהנאשם התקשר לעזרא בימים 10.2.2019 ו- 19.2.2019 והשניים שוחחו. מכאן עולה שכל הנראה נפלה שגגה בכתב האישום ביחס למועד בו חזר הנאשם טלפונית לקצין הפיקוח עזרא, כשהכוונה הייתה ליום 19.2.2019 ולא ליום 17.2.2019, מועד שאינו מופיע בפלט. מועד זה (19.2.2019) מתיישב גם עם המסרונים ששלח עזרא לאחותו של הנאשם, הן ביום 16.2.2019 והן ביום 18.2.2019 (ת/35), שהרי על פי עדותו של עזרא, חזר אליו הנאשם לאחר שליחת ההודעות לאחות.

38. עוד יש לציין שעל פי הפלט הנאשם יצר קשר עם קצין הפיקוח עזרא גם ביום 7.2.2019 והם שוחחו, דבר שלא צוין בכתב האישום. עם זאת, מדובר בשיחה בודדה שאין בה כדי להשפיע על התמונה הכוללת, לפיה הנאשם הפר את צו הפיקוח לאורך תקופה לא מבוטלת שבין התאריכים 25.2.2019-21.11.2018 כמתואר בכתב האישום.

39. נוכח כל האמור, מצאתי שהוכחו העובדות המפורטות באישום זה.

האישום הרביעי

העובדות

40. על פי עובדות האישום הרביעי, ביום 9.1.2019 שהה הנאשם בהילולת ה"בבא סאלי" בנתיבות (להלן: המתחם), שם התחקה אחריו קצין הפיקוח מיכאל דיין במסגרת תפקידו (להלן: דיין). הנאשם קיבץ נדבות במקום ובכך הפר את צו הפיקוח, עת הקים חשש שבכך ייצור קשר עם קטינים. לאחר שעקב אחר הנאשם במשך כשעתיים, פנה דיין לנאשם, הזדהה בפניו והורה לו להגיע לראיון אזהרה ביחידת הפיקוח בראשון לציון. הנאשם שאל את דיין אם יש לו כסף בשבילו עבור נסיעה במונית, ומשהשיב לו דיין בשלילה, ענה לו הנאשם "אז לך תזדיין".

בהמשך אחז הנאשם, סובב ולחץ בחוזקה את שורש כף ידו של דיין והכה בו בחוזקה בחזה באמצעות כתפו הימנית. שוטרים שהוזעקו למקום על ידי דיין עצרו את הנאשם. למחרת, ביום 10.1.2019, בשעה 14:27 לערך שוחרר הנאשם בערובה בתנאים מגבילים על ידי קצין משטרה, שאסר עליו, בין היתר, לשהות בנתיבות למשך 15 ימים. עוד באותו היום, עובר לשעה 21:21, הפר הנאשם את תנאי הערובה, חזר למתחם ושהה בו.

מענה הנאשם לאישום

41. לטענת הנאשם הוא הודיע ל"קצין פיקוח" שישהה בהילולת הבבא סאלי, הגם שלא נקב בשם של קצין פיקוח

מסוים. לטענתו, כיוון שאין מדובר באירוע ייעודי לקטינים, אלא אירוע הפתוח לכל, שהותו בו אינה מהווה הפרה של צו הפיקוח, והיא שקולה להימצאותו באוטובוס או בקניון.

לגבי זהותו של קצין הפיקוח דיין, טען שדין היה לבוש בביגוד דתי חרדי ולא הזדהה בפניו, ולכן סבר שמדובר באדם מ"משמרת הצניעות", שלדבריו אחת ממטרותיה היא מניעת עבירות מין. לטענת הנאשם פרטים על מפוקחים עוברים למשמרת הצניעות מקציני הפיקוח, ואנשים שאינם קציני פיקוח "היו מתקשרים" אליו, מזדהים כקציני פיקוח ומגיעים אליו: "מסתבר שהטלפון שלי היה רץ בין אנשים שידעו שאני מפוקח. היו אומרים לי 'תעמוד שם אנחנו מגיעים אליך'". יש לציין שטענות דומות טען הנאשם במהלך חקירתו בערב האירוע (ת/9, ש' 55-61).

אשר לתקיפה, טען הנאשם שדין משקר, "לא תפסתי לו את היד. שוחררתי. אומרים שקרים על גבי שקרים הוא אומר שצילם את התקיפה אך היא לא מצולמת. הוא גם אומר שדחפתי אותו בעצמה. אין עדי ראיה ואין מצלמות... אני מניח שלא היה מספיק מעובה. דל מאוד כל הנושא. לכן בשלב של פוסט מעשה הם החליטו להוסיף בתיאום עדויות".

הנאשם הודה שחזר באותו יום לנתיבות, אולם טען שכאשר שוחרר ממעצר חתם על תנאי השחרור מבלי שראה אותם. מכל מקום גם כאשר חזר לנתיבות לא ביצע עבירה, כאשר לשיטתו "לא מתקבל על הדעת" שלא יוכל להיות במקום בו לא ביצע עבירה. הנאשם אישר שקיבץ נדבות במקום.

דין - אישום 4

42. קצין הפיקוח דיין העיד בבית המשפט באמצעות היוועדות חזותית (בשל מצבו הרפואי) וסיפר באריכות על אודות המפגש עם הנאשם בהילולת הבבא סאלי ביום 9.1.2019. דיין סיפר שבתקופה הרלוונטית שימש כקצין הפיקוח של העיר נתיבות וכי קצין הפיקוח עזרא הודיע לו שהנאשם אמר להגיע להילולת הבבא סאלי וביקש ממנו לאתרו באמצעות תמונה ששלח לו. לדבריו, עבד כ"סמוי" ובשלב מסוים הבחין בנאשם כשהוא מקבץ נדבות, בניגוד לצו הפיקוח. לאחר התייעצות עם הפיקוד, נאמר לו לחשוף את עצמו ולבקש מהנאשם להתייצב למחרת בשעה 10:00 אצל קצין הפיקוח עזרא בשל העובדה שקיבץ נדבות בניגוד לצו. את אירוע התקיפה תיאר כך (עמ' 124 עד עמ' 125, ש' 2):

"ניגשתי אליו, הצגתי את עצמי, שאני מיחידת צור, אמרתי לו שמחר בשעה 10:00 הוא צריך להגיע לשלומי עזרא בגלל שקיבץ נדבות. חלפון בתגובה אמר שלא הולך לשום מקום, יש לך כסף להביא לי למונית, אמרתי לו לא אין לי כסף להביא לך למונית ואז התחיל לקלל אותי, כמובן שהתעלמתי מכל מה שהיה, רציתי פשוט פתחתי מצלמה כדי לתעד את הסירוב שלו להגיע מחר... אני רציתי לתעד את זה שאני אומר לו ושישמעו אותי אומר לו שאם לא יגיע זאת כבר עוד הפרה של אי שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח. בשלבים שאני מנסה להסביר לו ולגשת אליו כדי להסביר לו שזה רק ראיון אזהרה אני המשכתי פשוט ללכת אחריו ולנסות להסביר לו מה קורה הוא התחיל לקלל אותי, בשלב הזה אני מתקשר כבר לפיקוד ומסביר להם מה שקורה ואז הם אומרים לי להזמין ניידת משטרה ולעזוב אותו. בשלב הזה אומרים לי תזמין ניידת, שיעכבו אותו לתחנה... חוץ מזה שאני הולך אחריו הוא פשוט מסתובב אליי תופס לי את היד

וסובב אותה ממש ממש חזק. זהו בשלב הזה עדיין ממשיך ללכת אחריו במהירות כבר הגיעו שוטרים לזירת האירוע והם ראו אותי ועיכבו אותו לתחנה..."

דין ציין שהוא לא זוכר בוודאות אם הציג לנאשם תעודה כאשר פנה אליו, אולם מסר לו את שמו המלא, אמר לו שהוא מיחידת צור, יחידת הפיקוח ו"שקצין הפיקוח שלו שלומי עזרא ביקש שיגיע מחר בשעה 10:00 לראיון אזהרה, אני לא זוכר בדיוק לאן זימן אותו אני זוכר שלמשרדי היחידה, אבל זה היה בוודאות שלומי..." (עמ' 125, ש' 18-21).

משנשאל אם היה מקום נוסף בגוף שהנאשם נגע בו, השיב: "כן, הוא תפס לי את היד מהכתף הוא פשוט נכנס בי הדף אותי שאני אפסיק לצלם אותו, לדעתי זה היה בכתף מה שזכור לי. לא רק עיקם לי את היד". את תיעוד האירוע העביר דין לתחנת המשטרה (ת/4). במענה לטענת הנאשם לפיה הוא לא ידע שדין הוא קצין פיקוח, השיב דין: "אני אומר בוודאות שהצגתי את עצמי מיחידת הפיקוח אני הסברתי לו גם את המהלך שאף אחד אחר לא יכול להסביר לו שהוא זומן לראיון אזהרה אצל קצין הפיקוח שלומי עזרא. אם זיכרוני אינו מטעני זה גם מתועד, ... אני הסברתי לו הוא ידע שאני קצין פיקוח לעניות דעתי" (עמ' 126, ש' 3-8).

בחקירה נגדית הקשה הנאשם וטען שבהינתן שקצין הפיקוח דין היה לבוש בלבוש חרדי והואיל ואין הכרות מוקדמת בין השניים, לא היה עליו לדעת שמדובר בקצין פיקוח, בפרט כאשר לטענתו אנשים מתחזים בפניו כקציני פיקוח, אומרים לו שהוא בפיקוח ומכירים את השם שלומי עזרא. במענה לטענה זו השיב דין שלא רק שהוא הזדהה בפני הנאשם, אלא שאף הבהיר לו שהוא מוזמן לראיון אזהרה בעקבות הפרה בכל מה שקשור לעבודת קיבוץ הנדבות. כן שב וציין שהוא כמעט בטוח שהציג לנאשם תעודה (עמ' 127, ש' 4-29).

43. עדותו של דין הייתה משכנעת ואמינה. מקום שלא היה בטוח, דאג דין להדגיש זאת ובכך חיזק את המסקנה כי הוא מעיד על הדברים כהווייתם. עוד יש לציין שגרסתו של דין תועדה אף בדוח הפעולה של השוטר אורי יצחקי שפגש אותו מיד לאחר האירוע בתחנת המשטרה (ת/12): "שהגעתי אל התחנה חברתי אל השוטר דור כהן ואל המודיע בשם מיכאל דין... שהוא מיחידת צור של השב"ס... בתחקור שלי מול מיכאל מסר כי עקב אחריו 3 שעות בערך ולאחר מכן ניגש אליו והזדהה בפניו הנ"ל קילל אותו עיקם לו את היד בצורה ממש חזקה ודחף בעצמה עם הכתף שלו. לאחר מכן חברתי אל החשוד בחדר סיום בשם שמעון חלפון..."

44. אשר לשאלת מודעותו של הנאשם לכך שדין הוא קצין פיקוח - לאחר שנתתי דעתי לטענת הנאשם בעניין זה, מצאתי שדינה להידחות. גם אם נכונה טענת הנאשם לפיה דין לא הזדהה בפניו באמצעות תעודה מזהה, הרי שהוא מסר לו "פרט מוכמן" בדמות שמו של קצין הפיקוח שלומי עזרא המפקח עליו - פרט שרק קצין פיקוח יכול היה למסור לו. ודוק, טענת הנאשם כי קציני הפיקוח "מעבירים פרטים של מפקחים למשמרות הצניעות", לרבות שמות קציני הפיקוח, נטענה בעלמא, היא מנוגדת לשורת ההיגיון ולשכל הישר. חזקה על קציני הפיקוח, שהנאשם כאמור לא השכיל להציג ולו ראשית ראייה לפגם כלשהו בעבודתם, שעשו גם בפעם זו עבודתם נאמנה, ושמרו על פרטיותו של הנאשם, מבלי לחשוף את זהותו כנדרש בסעיף 18(א)(3) לחוק. נוסף על כך אין כל סיבה נראית לעין שקצין פיקוח יעביר מידע לגורם שאינו מוסמך, בניגוד לחוק, ובכך יסכן את פרנסתו. גם אם היה בנמצא קצין שסרח, וכאמור, אין שמץ ראייה אף לטענה זו, הרי שאין מדובר ב"תופעה" כטענת הנאשם.

תמיכה ראייתית במסקנה לפיה הנאשם ידע שהאדם שפנה אליו הוא קצין פיקוח, ניתן למצוא בתשובה שמסר

בחקירתו במשטרה לשאלה מדוע ביקש מקצין הפיקוח שייתן לו כסף למונית: "אמרתי לו אם אתה רוצה שאני אגיע בזמן מסוים למקום מסוים המדינה שממנת אותך בפרויקט הפיקוח מממנת אותי צריכה לדאוג אם אין באפשרות האובייקטיבית של המפוקח להגיע בזמן מסוים והכל הכל מפאת חשיבותו של המפגש צריכה לממן גם מונית" (ת/9, עמ' 3 ש' 48-52). כלומר הנאשם מודה שפנה לדיין כשהוא מודע לכך שדיין הוא עובד מדינה שיכול לממן לו את הנסיעה במונית למפגש עם קצין הפיקוח. בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם "בעצם זה שביקשת כסף ממיכאל למונית כן חשבת שהוא קצין הפיקוח, נכון?" השיב באופן מתחמק: "לא יודע באיזה שלב, יכול להיות שכן הבנתי או שלא הבנתי", ובהמשך: "לא יודע מה חשבתי" (עמ' 229, ש' 29- עמ' 30 ש' 1). עוד אציין שמצפיה בסרטון (ת/4), המתעד חלק קטן מהאירוע, לא מתייחס הנאשם אל דיין כאל אדם מן השורה שנטפל אליו, וכך גם ניתן להבין מדרישתו מדיין שיממן לו מונית כתנאי להגעה למפגש עם קצין הפיקוח. עוד נשמעת בסרטון הקללה המפורטת בכתב האישום.

45. לקצין הפיקוח ניתנו סמכויות נרחבות מכח סעיף 18 לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, שמטרתן אכיפת צווי הפיקוח לצורך הגנה על הציבור, ומכאן שקצין הפיקוח הוא "עובד הציבור" כהגדרתו בסעיף 34כד לחוק העונשין. לאחר שמצאתי להעדיף את עדותו של קצין הפיקוח דיין על פני עדות הנאשם, הרי שמולאו יסודות עבירת תקיפת עובד ציבור.

הפרת התנאי - קיבוץ נדבות

46. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם שקיבץ נדבות במהלך ההילולה (עמ' 227, ש' 4-5), זאת על אף שבחקירתו במשטרה מסר גרסה מתחמקת כשטען שהוא "לא זוכר" אם קיבל מאנשים כסף וש"יכול להיות שכן" קיבץ נדבות (ת/9, ש' 43-37).

אשר לשאלה המשפטית, האם הפר הנאשם את צו הפיקוח בכך שקיבץ נדבות, נחה דעתי כי התשובה לכך היא בחיוב. עיון בהחלטת בית המשפט בגדרה הוטל על הנאשם צו הפיקוח מעלה כי על הנאשם "חל איסור... לעבוד בין בתמורה ובין בהתנדבות בעבודה המאפשרת קשר וקרבה לקטינים ו/או קטינות, או בעבודה המאפשרת שהייה ביחידות עם נשים. בכל מקרה בו עולה ספק, יש מקום לקבל את אישורו של קצין הפיקוח" (ת/34, עמ' 227 ש' 5-7).

הנאשם נכח בהילולה מרובת משתתפים הפתוחה לקהל הרחב, שהדעת נותנת שפוקדים אותה גם קטינים. במצב דברים זה, קיבוץ נדבות במקום, הוא עיסוק בעל פוטנציאל ליצירת קשר עם קטינים המשתתפים שעלולים לגשת לנאשם כדי לתת לו כסף. מעבר לכך, ככל שלנאשם היה ספק אם מותר לו לשהות במקום ולקבץ נדבות, היה עליו לבקש את אישורו של קצין הפיקוח, בהתאם להוראות הצו, אולם הדבר שלא נעשה.

הפרת הוראה חוקית (תנאי השחרור בערובה)

47. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, הנאשם שוחרר ממעצרו ביום 10.1.2019 על פי החלטת קצין משטרה, כאשר תנאי השחרור כללו איסור להיכנס לנתיבות למשך 15 ימים. על אף האמור שב הנאשם עוד באותו היום לנתיבות.

בעדותו הראשית אישר הנאשם שאכן שב לנתיבות, אולם טען שלא ייתכן לאסור עליו לשהות במקום מסוים, בשעה שלא ביצע כל עבירה (עמ' 188, ש' 12-16). הנאשם הודה אפוא בהפרת תנאי השחרור, הגם שערער על תקפותם ועל ההיגיון להטילם. ואולם, באותו עניין טען הנאשם טענה חלופית, לפיה בעת שחרורו כלל לא היה מודע לתנאים המגבילים שהוטלו עליו, כיוון שחתם על כתב הערבות מבלי ש"ראה" את התנאים. טענה דומה העלה הנאשם בחקירתו מיום 10.1.2019, אז טען שאמרו לו לחתום על המסמך כדי להשתחרר, מבלי שידע על מה הוא חותם ומבלי שקרא את התנאים שכן היה ללא משקפיו. לשאלת החוקר אם אמר זאת למישהו, השיב בחיוב והוסיף שנאמר לו שאם ברצונו להשתחרר, עליו לחתום בלי לשאול שאלות (ת/11, ש' 26-40).

48. אינני מקבל את גרסת הנאשם לפיה חתם על כתב הערבות מבלי לקרוא את התנאים המגבילים, זאת ממספר טעמים. האחד, כפי שפורט בהרחבה לעיל, התנהלות הנאשם במהלך האירועים השונים והגרסאות שמסר בפרשיות השונות מעוררות קושי להאמין לדבריו, לא כל שכן כאשר גרסתו אינה נתמכת בראייה כלשהי; השני, הנאשם הציג, כאמור, שתי טענות עובדתיות חלופיות; השלישי, מעיון בכתב הערבות (ת/5) עולה שחתימת הנאשם מתנוססת בסמוך לכל אחד מתנאי השחרור, לרבות בצמידות לתנאי בדבר ההרחקה מהעיר נתיבות; הרביעי, לא עלה בידי הנאשם לסתור את חזקת תקינות המנהל.

49. נוכח כל האמור, מצאתי שמולאו יסודות העבירות המיוחסות לנאשם גם בנוגע לאישום זה.

האישום החמישי

50. על פי עובדות האישום החמישי, המשיך הנאשם להתחמק מיחידת הפיקוח, להימנע מיצירת קשר ומשיתוף פעולה עם קציני הפיקוח, זאת חרף ניסיונות חוזרים ונשנים של קציני הפיקוח לאתרו וליצור עמו קשר, בין היתר באמצעות שליחת מסרונים והודעות. לבסוף, ביום 11.6.2019 אותר הנאשם בכפר סבא ונעצר. בדיון המעצר מיום 12.6.2019 בבית משפט השלום בראשון לציון הובהר לנאשם פעם נוספת כי צו הפיקוח עומד בתוקפו. חרף האמור, לאחר שחרורו ביום 13.6.2019, נמנע הנאשם מיצירת קשר עם יחידת הפיקוח. קציני הפיקוח ניסו ליצור קשר עם הנאשם באמצעי הקשר ובכתובות אותם מסר, אולם רק ביום 14.7.2019, לאחר פניית יחידת הפיקוח לעזרת המשטרה לצורך איתור הנאשם, אותר הנאשם ונעצר.

מענה הנאשם לאישום

51. לטענת הנאשם חברו שגר בכפר סבא אמר לו שהוא נוטש דירה ושאל את הנאשם אם הוא רוצה "להיכנס תחתיו לחוזה", כאשר פעולותיה של יחידת צור סיכלו את האפשרות שתהיה לו כתובת. מנגד, הודה הנאשם שלא ידע כיצד להשיג כסף לצורך השכירות. בעניין אי יצירת הקשר טען שיחידת צור אינה יכולה לאחוז בחבל בשני קצותיו, מצד אחד לדרוש ממנו שיהיה לו מכשיר טלפון, מהצד השני לקחת לו את מכשיר הטלפון בכל פגישה עמם.

דיון - אישום 5

52. קצין הפיקוח עזרא העיד שגם לאחר שחרורו של הנאשם ביום 27.2.2019 ממעצר, הנאשם לא עמד איתו בקשר כפי שנדרש בהחלטת השחרור (ת/36), ועקב כך הגיש נגדו ביום 10.3.2019 תלונה נוספת בגין הפרת צו הפיקוח (עמ' 151 לפר' ש' 4-1). מאז, נעצר הנאשם ביום 10.4.2019 ושוחרר יום למחרת, כשאחד מתנאי השחרור שנקבעו היה שעליו ליצור קשר עם קצין פיקוח לא יאוחר מיום 15.4.2019 (ת/38, עמ' 3, ש' 20). משנשאל עזרא מתי יצר עמו הנאשם קשר מאז שחרורו, התקשה להשיב על השאלה מזיכרונו, ומשכך הופנה לתלונה שהגיש נגד הנאשם מיום 28.5.2019 בגין הפרת צו הפיקוח. לאחר שרוענן זכרונו, השיב עזרא שפגש בנאשם ביום 1.5.2019, לאחר שחבר שלו בשם איציק מלק עדכן היכן הוא נמצא. לאחר מפגש זה נעשו ניסיונות ליצור קשר עם הנאשם באמצעות השארת הודעות לאחותו, פניות לחברו מלק ובאמצעות הודעות שנשלחו לטלפון הסלולארי של הנאשם מהן התעלם, הגם שניתן חייו כי צפה בהן. קצין הפיקוח עזרא הוסיף שהקשר עם הנאשם אבד עד ליום 11.6.2019 אז נעצר בעקבות התלונה האחרונה בדבר הפרת צו הפיקוח (ראו גם ת/39 - פרוטוקול בית משפט מיום 12.6.2019, עמ' 4, ש' 3). בהחלטה שניתנה באותו יום הורה בית המשפט על שחרורו של הנאשם בתנאים, תוך שצוין כי מתיק החקירה עולה שהנאשם מפר את צו הפיקוח הפרות חוזרות ונשנות, ומתחמק מלקיים מפגשים עם קציני הפיקוח (שם, עמ' 4, ש' 4-16). חרף האמור, לדברי עזרא (לאחר שרוענן זכרונו) ניתק עמו הנאשם את הקשר פעם נוספת, זאת עד ליום 17.6.2019 ולאחר מכן שב וניתק קשר. ביום 10.7.2019 הגיש עזרא תלונה נוספת בגין הפרת צו הפיקוח. עוד צוין שבטווח זמנים זה נעשו ניסיונות נוספים לאיתור הנאשם, אולם ללא הועיל (עמ' 151, ש' 15 - עמ' 153, ש' 4). בד בבד נדחה עררו של הנאשם על ההחלטה להפוך את צו הפיקוח לקבוע, כך שהנאשם היה מודע לכך שהצו עודנו בתוקף (ת/39).

53. ביום 14.7.2019 אותר הנאשם, נעצר ונחקר בגין הפרת צו הפיקוח פעם נוספת (ת/25). בחקירתו חזר על טענותיו הקודמות לפיהן הוא אינו מפר את צו הפיקוח; כי אין לו קצין פיקוח אחד; וכי הוא בקשר עם קציני מבחן שונים בכל עיר. כן הוסיף כי החוק לא מחייב אותו להיות בקשר עם קציני הפיקוח בתדירות מסוימת, וכי יחידת צור מתנכלת לו (שם, עמ' 3-5). כאמור, הטענות הכלליות אותן העלה הנאשם נדחו ולא מצאתי להידרש להן פעם נוספת גם במסגרת אישום זה. הראיות כפי שהוצגו מדברות בעד עצמן וסותרות את גרסת הנאשם לפיה עמד בתנאי צו הפיקוח.

54. לאחר שמצאתי לאמץ את ראיות התביעה גם בנוגע לאישום זה, אני קובע שעלה בידי המאשימה להוכיח גם את עובדות אישום 5.

הערה טרם חתימה

55. הנאשם ביקש לזמן מטעמו 13 עדי הגנה, ובהם שופטים מכהנים, פרקליטים, עורכי דין, חברת כנסת לשעבר, מפקד תחנת משטרה ועוד כהנה וכהנה. בהחלטה מנומקת שניתנה על ידי ביום 9.5.2021 מצאתי לדחות את בקשתו, להוציא זימונו של רב עמו הוא מצוי בקשר, שלטענת הנאשם יכול היה לשפוך אור על התעמרות לכאורה של אנשי יחידת צור כלפיו. מאחר שהנאשם לא ידע למסור את פרטי הרב, הוחלט כי יהיה עליו לזמנו במסגרת פרשת ההגנה. מאז שניתנה ההחלטה התקיימו לא פחות מארבעה דיונים לצורך שמיעת פרשת ההגנה והסיכומים, אליהם לא התייצב עד ההגנה ולא נמסרה על ידי הנאשם כתובת לזימונו. משכך, לא נשמעה עדותו של הרב.

סוף דבר

56. כפי שפורט לעיל, מצאתי להעדיף בצורה מובהקת את עדויותיהם של עדי התביעה, שהשתלבו והשלימו זו את זו באופן בו יצרו תמונה רחבה המלמדת על התחמקות שיטתית של הנאשם מקציני הפיקוח, לאורך זמן, לעתים באופן מתוחכם. מנגד, הנאשם סתר לא פעם את דבריו, הציג חלופות עובדתיות והסברים שונים להתנהלותו, אותם מצאתי לדחות. במהלך הדיונים ניסיתי "להיכנס לראשו" של הנאשם על מנת לנסות ולהבין את הלך רוחו, אולם בסופו של יום מצאתי שלא אוכל לקבל את תשובותיו ואת הסבריו להתנהלותו אל מול קציני הפיקוח.

57. נוכח כל האמור, מצאתי להרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ב, 23 ינואר 2022, במעמד הנאשם וב"כ המאשימה.